

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátu složeném z předsedy senátu JUDr. Petra Černého, Ph.D., a soudců Mgr. Radima Kadlčáka a Mgr. Ladislava Vaško ve věci

žalobce: **M. B., MBA**, narozený X,
bytem X,
zastoupený advokátem JUDr. Petrem Doležalem,
sídlem Mazovská 476/2, 181 00 Praha 8,

proti
žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje**,
sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 01 Ústí nad Labem,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 11. 2022,
č. j. KKUK/156407/2022/DS/Hac,

takto:

1. Rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje ze dne 30. 11. 2022, č. j. KUUK/156407/2022/DS/Hac, **se zrušuje** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
2. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 15 342 Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobce se včasnou žalobou podanou prostřednictvím svého právního zástupce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 11. 2022, č. j. KUUK/156407/2022/DS/Hac, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

Roudnice nad Labem, odboru dopravy (dále jen „povinný subjekt“), ze dne 27. 1. 2020, č. j. MURCE/3879/2020, jímž povinný subjekt podle § 15 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „InfZ“), v návaznosti na § 2 odst. 3 téhož zákona odmítl žádost žalobce o poskytnutí informace ze dne 22. 1. 2020. Žalobce se v žalobě rovněž domáhal toho, aby soud uložil žalovanému povinnost nahradit žalobci náklady soudního řízení.

Žaloba

2. Žalobce v podané žalobě zrekapituloval dosavadní průběh správního řízení a předchozího řízení před soudem. Připomněl, že předchozí rozhodnutí žalovaného ve věci bylo rozsudkem zdejšího soudu ze dne 17. 5. 2022, č. j. 15 A 30/2020-38, zrušeno, přičemž žalovaný ani v novém rozhodnutí žádným způsobem nereagoval na odvolací námitku žalobce spočívající v tom, že „[ž]ádost o poskytnutí informace byla podána u povinného subjektu 22. 1. 2020, nikoli tedy 23. 1. 2020, jak nesprávně uvádí správní orgán, jelikož je-li příjemcem datové zprávy orgán veřejné moci vystupující v postavení orgánu veřejné moci, je datová zpráva doručena okamžikem dodání (22. 1. 2020, 16:55:57) a nikoli okamžikem přihlášení oprávněné osoby ve smyslu § 8, odst. 1 až 4 zákona č. 300/2008 Sb., v platném znění (23. 1. 2020, 7:58:15). Obsahem podání je žádost o informaci podle zákona č. 106/1999 Sb. o sdělení, pod jakým číslem jednacím byl podatelnou Městského úřadu v Roudnici nad Labem přijat dne 22. 10. 2019 dokument nazvaný „Písemné vysvětlení přestupku“, komu byl tento dokument přidělen, resp. i do jakého spisu (sp. zn.) zařazen. Kopie daného dokumentu potvrzeného podatelnou byla k této žádosti přiložena, stejně tak bylo v žádosti sděleno, že daná informace mi již byla poskytnuta podatelnou MěÚ Roudnice nad Labem ústně a to dne 16. 1. 2020 s tím, že daný dokument byl přijat pod č. j.: MURCE/42344/2019, přidělen byl na odbor dopravy sl. R. a zařazen byl dále do spisu DPŘ/855/2019. Jinými slovy jsem vyžadoval toliko pouze v písemné podobě informaci, která mi již byla sdělena ústně a která defacto by měla být na daném dokumentu vyznačena ihned při přijetí, avšak vzhledem k tomu, jak spisová služba funguje, je tato informace (číslo jednací) na daný dokument vyznačována až dodatečně, tedy podatelna stvrzuje doručení daného dokumentu pouze toliko razítkem bez vyznačeného čísla jednacího. Dne 27. 1. 2020 vydal povinný subjekt rozhodnutí zn. MURCE/3879/2020, kterým žádost o informace odmítl. K žádosti o informace je třeba poznamenat, že bylo požadováno sdělení, pod jakým číslem jednacím byl podatelnou Městského úřadu v Roudnici nad Labem přijat dne 22. 10. 2019 dokument nazvaný „Písemné vysvětlení přestupku“, komu byl tento dokument přidělen, resp. i do jakého spisu (sp. zn.) zařazen. Povinný subjekt ovšem dle rozhodnutí a jeho odůvodnění, odmítl žádost o zaslání obsahu spisové dokumentace (tedy pod jakým číslem jednacím byl podatelnou Městského úřadu v Roudnici nad Labem přijat dne 22. 10. 2019 dokument nazvaný „Písemné vysvětlení přestupku“, komu byl tento dokument přidělen, resp. i do jakého spisu). Rozhodnutí povinného subjektu nekoresponduje s podanou žádostí, neboť bylo rozhodováno o věci, jež nebyla předmětem mé žádosti, jinými slovy jsem požádal o jinou informaci (písemnost) než je uvedena v odůvodnění rozhodnutí.“ Žalobce s odkazem na judikaturu Nejvyššího správního soudu uvedl, že bylo povinností žalovaného řádně v odůvodnění napadeného rozhodnutí reagovat na všechny námitky žalobce a vysvětlit, proč je považuje za mylné, liché či vyvrácené. Této povinnosti nicméně žalovaný podle názoru žalobce nedostál, čímž zároveň nevyhověl ani požadavku zdejšího soudu vyslovenému v rozsudku ze dne 17. 5. 2022, č. j. 15 A 30/2020-38, aby znovu posoudil námitky žalobce v podaném odvolání.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

Vyjádření žalovaného k žalobě

3. Žalovaný k žalobním námitkám uvedl, že se řídil rozsudkem zdejšího soudu č. j. 15 A 30/2020-38 a s odvolacími námitkami žalobce se řádně vypořádal na str. 2 až 4 napadeného rozhodnutí. Žalovaný dále uvedl, že vycházel z InfZ, který je ve vztahu k právu na informace zvláštním právním předpisem. Současně však žalovaný akceptoval příslušná ustanovení zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), konkrétně § 38 tohoto zákona upravující nahlížení do správního spisu, který je podle ustálené judikatury vůči všem informačním zákonům včetně InfZ zvláštním právním ustanovením. Žalovaný pokračoval, že se v napadeném rozhodnutí opíral o rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 1. 2004, č. j. 5 A 158/2001-100, a ze dne 27. 6. 2012, č. j. 9 Ans 7/2012-56, a ze dne 13. 12. 2012, č. j. 7 Ans 18/2012-26. Žalovaný i povinný subjekt rovněž vycházeli ze stanoviska Ministerstva vnitra ze dne 16. 2. 2016, č. j. MV-19871-2/ODK-2016, podle kterého vůči ostatním žadatelům nelze vyloučit, že požadovaná informace ze spisu nebude rozhodnutím o odmítnutí žádosti poskytnuta na základě některého ze zákonem aprobovaných důvodů.
4. Za podstatnou rovněž žalovaný považoval skutečnost, že žalobce požadoval informace ze správního řízení, které nebylo pravomocně ukončeno a žalobce byl v postavení zástupce obviněného z přestupku. Žalovaný v této souvislosti poukázal na Závěr č. 169 ze zasedání poradního sboru ministra vnitra ke správnímu řádu a správnímu trestání, podle něhož ze správního řádu nevyplývá právo osoby oprávněné k nahlížení do spisu požadovat, aby jí správní orgán zaslal pořízenou kopii poštou nebo elektronicky. Žalovaný dále uvedl, že požadované informace z přestupkového spisu obsahují osobní údaje určité fyzické osoby, je tedy zapotřebí dbát na to, aby subjekt, který poskytl údaje v rámci přestupkového řízení, neutrpěl žádnou újmu na právech a aby nedocházelo k neoprávněnému zásahu do soukromého a osobního života účastníků přestupkového řízení. Žalovaný zdůraznil, že pokud by on i povinný subjekt akceptovali argumenty žalobce, pak by mohl kdokoli požádat správní orgán coby povinný subjekt o poskytnutí kopie libovolného množství spisů k případům, které správní orgán projednal v určitém období. V konečném důsledku by to vedlo k nepřipustnému stavu, v němž by povinné subjekty nevykonávaly jinou činnost než pořizování kopie spisů. Žalovaný zastával názor, že on i povinný subjekt postupovali v řízení v souladu se zákonem, vycházeli ze spolehlivě zjištěného stavu věci a žalobce dostal prostor využít veškerých prostředků. Žalovaný navrhl soudu zamítnutí žaloby pro nedůvodnost.

Replika žalobce k vyjádření žalovaného

5. V podané replice žalobce uvedl, že ačkoli zdejší soud v rozsudku ze dne 17. 5. 2022, č. j. 15 A 30/2020-38, žalovaného zavázal k řádnému vypořádání žalobcových námitek, žalovaný této povinnosti nedostál, neboť nevypořádal námitky týkající se chybného data posouzení podání žádosti a toho, že rozhodnutí povinného subjektu o odmítnutí žádosti nekorespondovalo s podanou žádostí, o níž bylo rozhodováno. Žalobce uvedl, že zatímco povinný subjekt zdůraznil nutnost postupu podle § 38 správního řádu, tedy nahlížení do spisu, žalobce se nedomáhal zaslání kopie spisu, nýbrž poskytnutí informace o tom, pod jakým číslem jednacím byl podatelnou zaevidován určitý dokument, jaké úřední osobě byl přidělen a do jakého spisu byl zařazen. Žalobce tedy žádal pouze o informaci, jak s dotčeným dokumentem naložila spisová služba úřadu, přičemž tuto informaci nelze získat nahlížením do spisu. Žalobce zdůraznil, že žalovaný tuto odvolací námitku nevypořádal, nýbrž jen zopakoval argumenty povinného subjektu, které však vůbec nedopadají na posuzovanou věc, neboť se týkají případů, kdy se žadatel o informace domáhá poskytnutí kopie spisu. Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

Žalobce uzavřel, že jeho odvolací námitky zůstaly nevypořádány, v důsledku čehož rozhodnutí není přezkoumatelné.

Posouzení věci soudem

6. O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), bez jednání, neboť žalobce s tímto postupem výslovně souhlasil a žalovaný nesdělil soudu do dvou týdnů od doručení výzvy svůj nesouhlas s takovýmto projednáním, ačkoli byl ve výzvě výslovně poučen, že nevyjádří-li se v dané lhůtě, má se za to, že souhlas s rozhodnutím bez jednání byl udělen.
7. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení vedeném podle části třetí prvního dílu hlavy druhé s. ř. s., která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí dle § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlédnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
8. Soud po přezkoumání skutkového a právního stavu věci a po prostudování obsahu předloženého správního spisu dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
9. Z obsahu správního spisu soud zjistil následující podstatné skutečnosti. Žalobce podal u povinného subjektu dne 22. 1. 2020 žádost o informace, o které rozhodl povinný subjekt rozhodnutím ze dne 27. 1. 2020, č. j. MURCE/3879/2020, tak, že žádost žalobce odmítl s odůvodněním, že žalobce požadoval část spisu a obsah žádosti nelze podřadit pod režim InfZ, a proto je namístě postupovat podle § 38 správního řádu.
10. Dále je soudu z úřední činnosti známo, že žalovaný o odvolání žalobce rozhodl rozhodnutím ze dne 5. 3. 2020, č. j. 041747/2020/Hac, ve znění opravného rozhodnutí ze dne 12. 6. 2020, č. j. KUUK/097049/2020/DS/Hac, kterým zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí povinného subjektu. Žalobce toto rozhodnutí napadl žalobou podanou u zdejšího soudu. Rozsudkem ze dne 17. 5. 2022, č. j. 15 A 30/2020-38, zdejší soud výše uvedené rozhodnutí žalovaného pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti zrušil, neboť oprava provedená žalovaným nebyla nápravou zřejmých nesprávností, které by bylo možné napravit podle § 70 správního řádu. Žalovaný podle názoru soudu rozhodoval o odvolání proti zcela jinému rozhodnutí, než které žalobce napadl. Žalovaný na základě výše uvedeného rozsudku zdejšího soudu v dalším řízení znovu posoudil odvolání žalobce a napadeným rozhodnutím je opětovně zamítl.
11. Nejprve se soud zabýval přezkoumatelností napadeného rozhodnutí. Soud konstatuje, že žalobce svou žádostí o informace žádal o sdělení, pod jakým číslem jednacím byl podatelnou povinného subjektu přijat dne 22. 10. 2019 dokument nazvaný „*Písemné vysvětlení přestupku*“, komu byl tento dokument přidělen, resp. i do jakého spisu byl zařazen, přičemž daný dokument k žádosti přiložil, a to v neanonymizované podobě. Žalovaný v jeho rozhodnutí v odst. 1 na straně 2 správně popsal, o co žalobce žádostí o informace žádal. Následně však žalovaný v odst. 2 na straně 2 napadeného rozhodnutí uvedl následující: „*Z žádosti M. B., MBA, je zřejmé, že požaduje v elektronické podobě obsah spisové dokumentace č. j.*

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

MURCE/3879/2020, tedy soupis součástí spisu, s datem vložení, případně soupis příloh spisové dokumentace, eventuálně seznam úkonů neprováděných písemně.“ Dále pak žalovaný v jeho rozhodnutí v odst. 5 na straně 3 zdůraznil, že „se ztotožňuje se závěry, jež při posuzování žádosti M. B., MBA, učinil povinný subjekt, když vyhodnotil, že žádost o zaslání kopie pravomocného rozhodnutí ze spisového materiálu vedeného v předmětné věci nespadá pod režim zákona č. 106/1999 Sb., ale že se jedná o jednu z forem nahlížení do spisu.“ (důraz doplněn soudem). Jestliže žalovaný v napadeném rozhodnutí hovoří o tom, že žalobce žádal o zaslání kopie pravomocného rozhodnutí, pak nelogicky v odst. 4 na straně 3 napadeného rozhodnutí poukázal na to, že další „významnou skutečností pro rozhodování o žádosti M. B., MBA, byla skutečnost, že požaduje informace ze správního řízení, jež nebylo pravomocně ukončeno a pan B., MBA, je v postavení zástupce obviněného z přestupku.“ (důraz doplněn soudem). Z uvedeného plyne, že si žalovaný odporuje, pokud uvádí, že žalobce žádal o kopii pravomocného rozhodnutí, aby následně v jiné části jeho rozhodnutí konstatoval, že žalobce žádá informace ze správního spisu, které nebylo pravomocně ukončeno, a tedy neexistuje pravomocné rozhodnutí. V tomto ohledu je tak napadené rozhodnutí vnitřně rozporné.

12. Z hlediska srozumitelnosti rozhodnutí je však podstatnější, že z rozhodnutí žalovaného není soudu zřejmé, o jaké žádosti žalobce o informace žalovaný skutečně rozhodoval. Z napadeného rozhodnutí se totiž podává, že dle žalovaného žalobce žádal buď o obsah spisové dokumentace č. j. MURCE/3879/2020, tedy soupis součástí spisu, s datem vložení, případně soupis příloh spisové dokumentace, eventuálně seznam úkonů neprováděných písemně, nebo o zaslání kopie pravomocného rozhodnutí. Z tohoto pohledu je napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost, neboť žalovaný v jeho rozhodnutí uvádí odlišné údaje o předmětu žádosti žalobce o poskytnutí informace, nadto v situaci, kdy předmětem žádosti žalobce o poskytnutí informace byla zcela odlišná informace, než které žalovaný popisoval na straně 2 a 3 napadeného rozhodnutí. Soud tak uzavírá, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost, v čemž soud shledává vadu řízení dle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.
13. Soud se přes popsanou nesrozumitelnost rozhodnutí žalovaného zabýval i tím, zda by se v případě žádosti žalobce o poskytnutí informace ze dne 22. 1. 2020, jestliže by byla předmětem daného řízení o poskytnutí informace, jednalo o nahlížení do spisu dle § 38 správního řádu, neboť řízení o této žádosti bylo zahájeno již dne 22. 1. 2020, a je tak nezbytné vydat v dané věci pravomocné rozhodnutí, které bude přezkoumatelné a které bude respektovat závěry judikatury Nejvyššího správního soudu.
14. Podle § 2 odst. 3 InfZ se zákon nevztahuje na poskytování informací o údajích vedených v centrální evidenci účtů a v navazujících evidencích, informací, které jsou předmětem průmyslového vlastnictví, a dalších informací, pokud zvláštní zákon upravuje jejich poskytování, zejména vyřízení žádosti včetně náležitostí a způsobu podání žádosti, lhůt, opravných prostředků a způsobu poskytnutí informací.
15. Podle § 15 odst. 1 InfZ platí, že pokud povinný subjekt žádosti, byť i jen zčásti, nevyhoví, vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti, popřípadě o odmítnutí části žádosti, s výjimkou případů, kdy se žádost odloží.
16. Podle § 38 odst. 1 správního řádu mají účastníci a jejich zástupci právo nahlížet do spisu, a to i v případě, že je rozhodnutí ve věci již v právní moci. Není-li účastník zastoupen, může spolu s účastníkem nahlížet do spisu i jeho podpůrce. Podle odstavce 2 téhož ustanovení jiným osobám správní orgán umožní nahlédnout do spisu, prokáží-li právní zájem nebo jiný

vážný důvod a nebude-li tím porušeno právo některého z účastníků, popřípadě dalších dotčených osob anebo veřejný zájem.

17. Soud nejprve uvádí, že právo na informace je ústavně zakotveným právem garantovaným v čl. 17 Listiny základních práv a svobod. Mezi způsoby přístupu k informacím náleží žádost o informace dle InfZ a nahlížení do spisu podle § 38 správního řádu. V rozsudku ze dne 28. 11. 2018, č. j. 10 As 118/2018-53, Nejvyšší správní soud zdůraznil, že § 38 správního řádu upravuje specifickou proceduru získání požadované informace. Účastník řízení a jeho zástupce mohou do spisu nahlížet neomezeně, a to v průběhu celého správního řízení. Kromě těchto osob může do spisu nahlédnout i jiná osoba, která prokáže právní zájem nebo jiný vážný důvod. V rozsudku ze dne 11. 8. 2009, č. j. 1 As 51/2009-106, Nejvyšší správní soud zdůraznil, že právo nahlížet do spisu náleží pouze osobám vyjmenovaným v § 38 správního řádu, přičemž jen tomuto užšímu okruhu osob náleží široce vymezené právo na jakékoli informace ze správního spisu. Oproti tomu je žádost o informace podle InfZ primárně prostředkem sloužícím ke kontrole veřejné správy. Pomocí InfZ může o informace žádat kdokoli a povinný subjekt až na výjimky informace poskytnout.
18. Ve výše uvedeném rozsudku č. j. 10 As 118/2018-53 Nejvyšší správní soud uvedl, že InfZ představuje obecnou normu, což nevylučuje, aby určité otázky byly pro vymezený okruh právních vztahů a subjektů řešeny v jiných právních předpisech, např. ve správním řádu. V rozsudku č. j. 1 As 51/2009-106 Nejvyšší správní soud popsal, že institut nahlížení do spisu je třeba chápat jako speciální postup k poskytování informací podle InfZ. V případech, na něž dopadají ustanovení správního řádu o nahlížení do spisu, nelze postupovat podle InfZ.
19. Z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu tedy vyplývá, že § 38 správního řádu je třeba vykládat jako speciální úpravu k „informačním“ zákonům, tedy i k InfZ. Tato skutečnost rovněž plyne ze základních pravidel přednosti zvláštní právní úpravy před úpravou obecnou. Podle § 2 odst. 3 InfZ se navíc tento zákon mj. nevztahuje na poskytování informací podle zvláštního právního předpisu. V rozsudku ze dne 13. 8. 2009, č. j. 2 As 38/2007-78, Nejvyšší správní soud uvedl, že správní řád mezi tyto zvláštní právní předpisy nepochybně patří. Podle názoru Nejvyššího správního soudu musí zvláštní zákon upravit problematiku poskytování informací komplexně, což § 38 správního řádu jistě splňuje, neboť upravuje jak okruh osob, kterým právo na nahlížení do spisu svědčí, práva spojená s nahlížením do spisu, postup v situacích, kdy je nahlížení do spisu odepřeno, postup ve zvláštních případech, i postup v situacích, kdy část spisu poskytnuta být nesmí. Podle názoru Nejvyššího správního soudu proto lze správní řád podřadit pod podmnožinu zákonů ve smyslu § 2 odst. 3 InfZ. Zdejší soud upozorňuje na to, že i když Nejvyšší správní soud v rozsudku č. j. 2 As 38/2007-78 citoval starší znění § 2 odst. 3 InfZ, jsou tyto závěry aplikovatelné i na stávající znění, jak ostatně konstatoval Nejvyšší správní soud v rozsudku č. j. 10 As 118/2018-533. V tomto rozsudku Nejvyšší správní soud zdůraznil, že nahlížení do správního spisu podle § 38 správního řádu je natolik specifickým způsobem poskytování informací, že jej lze podřadit pod § 2 odst. 3 InfZ. Povinný subjekt tedy nemá činit žádné úkony podle InfZ, ale rovnou domluvit se žadatelem způsob nahlížení do spisu.
20. Dále je zapotřebí se zabývat otázkou, v jakých případech se z povahy věci jedná o žádost o nahlížení do spisu a v jakých případech o žádost o informace dle InfZ. Z judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že žádá-li žadatel (včetně účastníka řízení) o zaslání kopie celého spisu, jde podle obsahu o žádost o nahlédnutí do správního spisu podle § 38 správního řádu, a proto je aplikace InfZ podle § 2 odst. 3 téhož zákona vyloučena (viz např. rozsudky ze dne 13. 8. 2008, č. j. 2 As 38/2007-78, nebo ze dne 13. 12. 2012, č. j. 7 Ans 18/2012-23). V rozsudcích ze dne 24. 9. 2020, č. j. 8 As 51/2019-39, a ze dne 11. 8. Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

2009, č. j. 1 As 51/2009-106, Nejvyšší správní soud uvedl, že vyhovět informační žádosti týkající se poskytnutí správního spisu lze nejen, pokud je požadovaný dokument konkrétně označen, ale především pokud nejde současně o kompletní spis či jeho podstatnou část. Jinak řečeno, i pokud se žádost týká nikoliv kompletního spisu, ale „jen“ jeho podstatné části, stále obsahově jde o nahlížení do spisu, a míru konkrétnosti označení v žádosti požadovaných dokumentů již není třeba zkoumat. Podle Nejvyššího správního soudu se za žádost podle InfZ považuje, pokud žadatel požaduje jen kopie určitých dokumentů ze spisu. Nejčastěji půjde o finální rozhodnutí, může jít ale i o několik málo jiných dokumentů tvořících spis (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 4. 2014, č. j. 7 As 64/2013-49, či ze dne 28. 11. 2018, č. j. 10 As 118/2018-53). Soud shrnuje, že judikatura správních soudů dlouhodobě zastává názor, že se o nahlížení do spisu jedná v případech, kdy žadatel žádá informace v takovém rozsahu, v němž tak lze činit pouze prostřednictvím institutu nahlížení do spisu podle § 38 správního řádu. Pokud by se žádost týkala kompletního spisu nebo jeho podstatné části, byl by povinný subjekt tuto žádost povinen vyřizovat v režimu § 38 správního řádu jako nahlížení do spisu.

21. Nejvyšší správní soud rovněž opakovaně uvedl, že je nutno respektovat § 12 InfZ, podle něhož případný důvod pro odepření poskytnutí pouze některých údajů uvedených např. na požadované listině nemůže být důvodem k odepření poskytnutí kopie celé této listiny, ale pouze důvodem k vyloučení právě těch údajů, na něž se zákonná výjimka z poskytování informací vztahuje. Pokud tedy taková listina obsahuje např. osobní údaje je povinností správního orgánu, nejsou-li jiné zákonné důvody k jejímu odepření, kopii takové listiny žadateli poskytnout, ovšem v anonymizované podobě, tedy v podobě, kde budou na listině uvedené osobní údaje znečitelněny. Žádal-li tedy žalobce o poskytnutí kopie rozhodnutí o přestupku, pak správní orgány měly postupovat výše uvedeným způsobem a kopii tohoto rozhodnutí mu v anonymizované podobě poskytnout (srov. viz např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 3. 2008, č. j. 3 As 13/2007-75, publ. pod č. 2202/2011 Sb. NSS, a č. j. 1 As 51/2009-106).
22. Má-li být předmětem tohoto řízení žádost žalobce o informace ze dne 22. 1. 2020, a nikoli obsah spisové dokumentace č. j. MURCE/3879/2020 nebo zaslání kopie pravomocného rozhodnutí, jak uváděl žalovaný v napadeném rozhodnutí, neboť žalobce ve výše uvedené žádosti žádal povinný subjekt o sdělení, pod jakým číslem jednacím byl podatelnou povinného subjektu přijat dne 22. 10. 2019 dokument nazvaný „*Písemné vysvětlení přestupku*“, komu byl tento dokument přidělen, resp. i do jakého spisu byl zařazen. Z uvedeného je zřejmé, že žalobce v žádosti o informace ze dne 22. 1. 2020 požadoval pouze určité informace ze správního spisu a nechtěl zaslat žádnou kopii jakékoli listiny ze správního spisu. Je tak dle soudu zjevné, že žádost žalobce se netýkala kompletního spisu nebo jeho podstatné části, kterou by byl povinný subjekt povinen vyřizovat v režimu § 38 správního řádu. Soud proto zdůrazňuje, že povinný subjekt by měl žádosti žalobce o informace vyhovět.
23. Pokud jde o obavu žalovaného, že požadované informace z přestupkového spisu obsahují osobní údaje, popřípadě projevy osobní povahy určité fyzické osoby nebo o jednání určité fyzické osoby, soud konstatuje, že se jedná o zcela nelogickou a na projednávanou věc nepřiléhavou argumentaci, neboť není zřejmé, jaké konkrétní osobní údaje které osoby mohly být dotčeny vyhověním žádosti o informace, v níž se žalobce domáhal pouze sdělení, pod jakým číslem jednacím byl určitý dokument přijat, jaké oprávněné úřední osoby byl přidělen a do jakého spisu byl zařazen. Soudu proto není jasné, jaké osobní údaje mohly být obsaženy v žalobcem požadovaných informacích.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

24. Soud shrnuje, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost, a proto soud přistoupil ke zrušení žalobou napadeného rozhodnutí pro vadu řízení podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Současně podle § 78 odst. 4 s. ř. s. soud vyslovil, že se věc vrací žalovanému k dalšímu řízení. V dalším řízení si žalovaný nejprve ujasní, jaká žádost žalobce o informace je předmětem správního řízení. Pokud dospěje k závěru, že předmětem řízení o poskytnutí informace je žádost žalobce ze dne 22. 1. 2020, ve které žalobce žádal povinný subjekt o sdělení, pod jakým číslem jednacím byl podatelnou povinného subjektu přijat dne 22. 10. 2019 dokument nazvaný „*Písemné vysvětlení přestupku*“, komu byl tento dokument přidělen, resp. i do jakého spisu byl zařazen, uloží povinnému subjektu, aby žalobci požadované informace poskytl. Tímto právním názorem je žalovaný podle § 78 odst. 5 s. ř. s. vázán. S ohledem na nepřezkoumatelnost rozhodnutí žalovaného nepostupoval soud podle § 16 odst. 5 InfZ.
25. Vzhledem k tomu, že žalobce měl ve věci plný úspěch, soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. uložil žalovanému zaplatit žalobci do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení o žalobě v celkové výši 15 342 Kč. Náhrada se skládá ze zaplaceného soudního poplatku 3 000 Kč, z částky 9 300 Kč za tři úkony právní služby právního zástupce žalobce po 3 100 Kč podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „AT“) [převzetí a příprava zastoupení – § 11 odst. 1 písm. a) AT; podání žaloby a repliky – § 11 odst. 1 písm. d) AT], z částky 900 Kč jako náhrady hotových výdajů advokáta [tři režijní paušály po 300 Kč podle § 13 odst. 1 a 4 advokátního tarifu] a z částky 2 142 Kč představující 21% DPH, kterou byl advokát podle zvláštního právního předpisu povinen odvést z vyčíslené odměny za zastupování a náhrady hotových výdajů.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 11. června 2024

JUDr. Petr Černý, Ph.D. v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.